

[Jes Lunde]

neskene her i Danmark, så det bliver retfærdigt fordelt, så der også bliver plads til de arbejds-løse?

Vi håber, den dag kommer. Vi tror også, den kommer, når SF bliver noget større herinde.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Det lyder jo meget godt, når udenrigsministeren siger, at regeringen sandelig gerne vil være med til et forpligtende samarbejde om f.eks. flygtningepolitik, asylpolitik, politiindsats mod kriminalitet over grænserne osv., men det giver oprigtig talt ikke nogen mening, medmindre man er rede til at bryde med det af de danske forbehold, som siger, at vi ikke er villige til at indgå i et sådant samarbejde på det traktatfæstede område. Allerede dér har vi fat i noget, hvor kravet om en stærkere indsats, et stærkere samarbejde på de felter, gør det nødvendigt for os at spørge os selv, om det mon ikke var klogt at indtage en ny holdning til de forbehold.

Jeg må også sige, at når udenrigsministeren gør så meget ud af at sige, at Vestunionen er så ligegyldig, kunne man fristes til at spørge: Hvorfor i alverden vil samtlige andre europæiske NATO-lande så være med? Hvorfor lægger de vægt på det? Er det alene den danske regering, der har fundet de vises sten?

Jeg er glad for, at udenrigsministeren minder om, at det rent faktisk var mig, der rejste rundt til vore partnere for snart et par år siden og forhandlede disse ting på plads. Jeg gjorde det uden større lyst, men jeg gjorde det, fordi det var nødvendigt. Det krævede et flertal her i Folketinget, og jeg respekterer fortsat – og partiet Venstre respekterer fortsat – at der kun kan ændres på de ting, hvis befolkningen får mulighed for at tage stilling til det på ny og siger ja.

Når så udenrigsministeren siger, at det sandelig ikke er fair at stille befolkningen i den situation, bliver jeg forarget, for så er det jo at forholde befolkningen muligheden for at tage stilling til, om verden ikke har ændret sig. Det, vi oplever her, er jo fuldstændig det samme, som vi så i 1930'erne. Det er en radikal udenrigsminister og en socialdemokratisk statsminister, der af indre bekvemmelighedsgrunde vælger at se bort fra, hvad der sker i verden omkring os, og dermed anbringer Danmark i

en situation, hvor vi gradvis isolerer os selv og bliver sårbare.

Der er nogle skrækindjagende paralleller her, og jeg synes, det er for dårligt, at man ikke har mod til at gå ud og tage en åben diskussion om verden, som den virkelig ser ud, og som resten af vores partnerlande er ved at indrette sig på. Det er for dårligt, at man ikke giver befolkningen mulighed for at tage stilling til det i stedet for at stikke hovedet i busken og gemme sig, fuldstændig som man gjorde i 1930'erne.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Til indledning: Jeg konstaterer, at hr. Ellemann-Jensen rejste ud i Europa og til Edinburgh og på den danske regerings vegne, på vegne af det danske Folketing, forhandlede det særlige grundlag ind i Edinburgh-Aftalen. Det var hr. Ellemann-Jensen, der gjorde det.

Det gjorde hr. Ellemann-Jensen ikke af lyst, fik vi at vide her. Nej, det gjorde hr. Ellemann-Jensen ikke. Det gjorde hr. Ellemann-Jensen, fordi det var en politisk nødvendighed at sikre et dansk ja ved folkeafstemningen den 18. maj. Hr. Ellemann-Jensen gjorde det for at sikre et nyt grundlag for Danmarks deltagelse i det europæiske samarbejde. Det indså hr. Ellemann-Jensen dengang, men det har han dårlig samvittighed – bondeanger – over. Han fortryder det, han synes, det var forkert, og at han ikke burde have været med til det, for det er jo P. Munch-politik, har jeg forstået.

Jeg må sige, at sammenligningen med 1930'erne anser jeg for at være helt ved siden af. Der er stærke institutioner i Europa i dag, især det europæiske samarbejde. Når vi nu ser højrebævegelser i Italien, og fascister, der igen melder sig på banen, kan vi prise os lykkelige over, at vi har stærke internationale organisationer. Vi har EU-samarbejdet, og vi har et stærkt NATO-samarbejde, som er ved at få nye politiske opgaver. Sammenligningen med 1930'erne har virkelig intet på sig, og hvis det endelig havde, kunne hr. Ellemann-Jensen trøste sig med, at den politik altså var grundlagt af ham selv.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal sige til hr. Jes Lunde, at et af de problemer, vi oplever i debatten med SF om regeringens politik, er, at SF hver eneste gang,